

Kulturdepartementet
Postboks 8030 dep.
0030 Oslo

Deres ref: 2010/01864 ME/ME2 LaB:elt

Vår ref: 11/01228-2/TRB

Oslo, 24.02.2012

Høring — forslag om endring av reglene for behandling av klager over vedtak om tildeling av pressestøtte og tilskudd til audiovisuelle produksjoner

INNLEDNING

Norsk filminstitutt viser til høringsbrev og høringsnotat av 14. desember 2011, med høringsfrist den 14. mars 2012. Vi har følgende merknader:

KLAGEREGLENE FOR PRESSESTØTTEN

Norsk filminstitutt er enig med Kulturdepartementet i at prinsipielle grunner tilsier at ikke departementet bør være klageinstans i saker om tildeling av pressestøtte. Vi har for øvrig ingen merknader til forslaget.

FORSLAG OM ENDRING AV KLAGEREGLENE FOR TILSKUDD TIL AUDIOVISUELLE PRODUKSJONER

Norsk filminstitutt forvalter forskrift 7. september 2009 nr 1168 om tilskudd til audiovisuelle produksjoner (AV-forskriften) og forskrift 3. november 2009 nr 1334 om manuskriptutvikling og utdanningsrettede tiltak (manuskriptforskriften).

Norsk filminstitutt er enig med departementet i vurderingen av at det foreligger tungtveiende grunner for å begrense adgangen til å påklage enkeltvedtak til departementet, hva angår det kunstneriske skjønn.

Norsk filminstitutt er imidlertid litt usikker på om begrepet "*det faglige kunstneriske skjønn*" vil kunne by på uklarhet for eventuelle klagere. Departementet understreker i sitt høringsnotat at begrensningen i klageadgangen kun vil gjelde denne typen skjønn, og understreker at klageadgangen over rettsanvendelse og saksbehandling videreføres uendret med Kulturdepartementet som klageinstans.

Som begrunnelse for endringsforslaget legger departementet i høringsnotatet vekt på muligheten søkerne har til å få en ny helhetlig behandling av en annen konsulent, dersom den første konsulenten ikke vil anbefale prosjektet for tilskudd, og dermed gir avslag av prioriteringshensyn. Videre legges det vekt på at søknader om tilskudd til pakkefinansiert

produksjon, tilskudd til interaktive produksjoner, tilskudd etter markedsvurdering, i praksis vurderes på tre trinn (ekspertpanel, avdelingsleder og direktør) før vedtak fattes.

Departementet fremhever imidlertid også at "Kulturdepartementet mangler den *"faglige kunstneriske kompetansen"* som er nødvendig for å overprøve de aktuelle vedtakene"

Norsk filminstitutt er litt usikker på om det er systemet med to konsulentvurderinger/ ekspertpanel som er hovedbegrunnelsen for å begrense klageadgangen, eller om den manglende fagkompetansen i departementet er like viktig. Dersom departementet forutsetter at det kun er i tilfeller med mulighet for "second opinion" og tilfeller hvor vurderingen er basert på ekspertpanelbehandling at klageadgangen skal begrenses, mener Norsk filminstitutt at dette bør fremgå av forskriftsteksten, se forslag nedenfor.

Vi vil for ordens skyld understreke at en slik presisering vil tydeliggjøre at muligheten for å påklage vedtak om tilskudd til produksjon av kinofilm med utenlandsk hovedprodusent, vedtak om tilskudd til lansering av kinofilm i Norge, vedtak om tilskudd til lansering av audiovisuelle produksjoner i utlandet, samt vedtak om tilskudd til kurs i utlandet, og om arbeidsstipend, vil forbli slik den er i dag. Vi antar at dette også er departementets intensjon, men finner grunn til å nevne at vurderingene som gjøres ved behandling av slike søknader også i høy grad er preget av filmfaglige, og til dels "kunstneriske" vurderinger. Altså vil departementet fortsatt stå overfor utfordringen knyttet til den manglende faglige/kunstneriske kompetansen, i klagesaker som gjelder slike tilskudd.

Norsk filminstitutt mener for øvrig at selve ordlyden *"faglig kunstnerisk skjønn"* er noe uheldig, selv om vi er klar over at begrepet brukes i forskrift om tilskudd fra fond for lyd og bilde. Dette er særlig fordi begrepet *"kunstnerisk"* brukes som ett av flere skjønnskriterier i Forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner, og at det kan være svært vanskelig å fastslå om et vedtak er fattet på et rent kunstnerisk skjønn, eller om vedtaket også er basert på en annen type filmfaglig skjønn, jf ordlyden i Av-forskriften § 1-7 og manuskriptforskriften § 7, som departementet siterer i høringsnotatet pkt 3.1.

Som illustrasjon kan man tenke seg en klage på avslag på søknad om tilskudd til kinofilm etter markedsvurdering, jf AV-forskriften § 2-2. Ifølge forskriften § 1-7 skal vurdering og prioritering mellom søknader *"baseres på en samlet vurdering av kunstneriske, produksjonsmessige, økonomiske, tekniske og markedsmessige hensyn"*. Samtidig går det klart frem av § 2-2 at Norsk filminstitutt *"særlig"* [skal] *legge vekt på filmens forventede publikumspotensial"* Ekspertpanelet skal således i hovedsak basere sin anbefaling til avdelingsleder på hvilke prosjekter som har høyest publikumspotensial. Dermed blir spørsmålet om denne vurderingen er en utøvelse av *"det faglige kunstneriske skjønnet"* eller om vurderingen av publikumspotensial også må anses basert på en annen type filmfaglig skjønn, som skal kunne overprøves fullt ut av departementet. I siste fall, vil begrensningen i klageadgangen etter vår vurdering ikke få noen praktisk betydning hva gjelder vedtak etter forskriftens § 2-2.

Til tross for at vi ovenfor har påpekt utfordringer ved overprøving av det faglige skjønnet knyttet til ordningene som *ikke* vurderes av to konsulenter eller et ekspertpanel, mener Norsk filminstitutt at det er viktig at søkere får en reell toinstansbehandling i alle typer saker. Norsk filminstitutt vil derfor, ut fra dagens system, støtte forslaget om begrensning av klageadgang slik departementet foreslår. Vi understreker for ordens skyld at begrensningen skal gjelde i de

tilfeller hvor den kunstneriske og filmfaglige vurderingen enten foretas av et ekspertpanel, eller hvor det er mulighet for å få vurdering hos to konsulenter.

Norsk filminstitutt vil imidlertid foreslå en liten endring i ordlyden i departementets forslag. Forslaget vårt innebærer muligens en noe større begrensning i klageadgangen, enn departementets, men vil etter vår mening tydeliggjøre at den vurdering som er gjort på bakgrunn av et faglig skjønn ikke kan overprøves av departementet, såfremt det finnes en ordning med to konsulenter eller et ekspertpanel. Norsk filminstitutt vil også hevde at en slik presisering er nødvendig for at endringsforslaget skal få noen praktisk betydning. Våre forslag fremgår i teksten i uthevet skrift:

Forslag til endring i forskrift 7. september 2009 nr 1168 om tilskudd til audiovisuelle produksjoner:

§ 1-3 første ledd skal lyde:

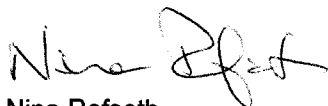
Tilskuddsordningen forvaltes av Norsk filminstitutt. Enkeltvedtak med hjemmel i denne forskriften kan påklages til **departementet**, jf forvaltningsloven § 28. **Vedtak fattet av Norsk filminstitutt etter anbefaling eller innstilling fra en kunstnerisk konsulent eller et ekspertpanel, kan ikke påklages til departementet for så vidt angår det kunstneriske eller filmfaglige skjønn etter denne forskriften, jf forvaltningsloven § 28 fjerde ledd andre punktum.**

Forslag til endring i forskrift 3. november 2009 nr 1334 om manuskriptutvikling og utdanningsrettede tiltak:

§ 3 første ledd skal lyde:

Tilskuddsordningen forvaltes av Norsk filminstitutt. Enkeltvedtak med hjemmel i denne forskriften kan påklages til **departementet**, jf forvaltningsloven § 28. **Vedtak fattet av Norsk filminstitutt etter anbefaling eller innstilling fra en kunstnerisk konsulent kan ikke påklages til departementet for så vidt angår det kunstneriske eller filmfaglige skjønn etter denne forskriften, jf forvaltningsloven § 28 fjerde ledd andre punktum.**

Vennlig hilsen

Nina Refseth
direktør

Tone Rogstad Bjellaanes
seniorrådgiver